

## Světový den modlitby, zamyšlení a činů proti obchodu s lidmi

Níže uvedený text může posloužit k otištění ve farních zpravodajích či k vyvěšení na webových stránkách. Může být také pomůckou k přípravě několika vlastních slov, kterými kněží vysvětlí věřícím, proč se v neděli 8. února 2015 přidáváme k modlitbě na tento úmysl. Pokud se někdo chce více dovědět o životě sv. Bakhity, existuje např. dvoudílné DVD Bakhita (více na [www.paulinky.cz](http://www.paulinky.cz)).

***Přímluvy, z kterých je vhodné některé vybrat  
a obohatit jimi nedělní přímluvy 8. února 2015:***

Modleme se za lidi žijící v náročných podmínkách, aby ani uprostřed těžkých zkoušek nepodlehli lákavým nabídkám předstírané pomoci.

Prosme za ty, kdo páchají zločiny proti lidskosti: ať Bůh obrátí jejich srdce, aby se k druhým chovali jako bližní.

Za ty, kdo se stali obětí obchodu s lidmi: ať je Bůh vysvobodí, uzdraví jejich duši i tělo a dá jim sílu hledět s nadějí do budoucnosti.

Prosme o upřímnou lásku k Bohu, k sobě i k druhým, aby nám nechyběla vynalézavost v pozornosti a službě potřebným.

---

V rámci roku Zasvěceného života je liturgická památka sv. Josefiny Bakhity (8. 2.) světovým dnem modlitby, zamyšlení a činů proti obchodu s lidmi. Tato řeholnice pocházela ze Súdánu (1869) a zemřela v Itálii (1947). Její život byl velmi pohnutý, protože se jako dítě několikrát stala obětí obchodu s lidmi. Dokonce zapomněla jméno, které jí dali rodiče; Bakhita sice znamená „šťastná“, ale takto ji pojmenovali její únosci, kteří ji ponižovali a způsobili jí velké fyzické i mravní utrpení. Slušného zacházení se jí dostalo od italského konzula, který z politických důvodů musel opustit Súdán. Bakhitě bylo dovoleno odcestovat s ním do Itálie. V Itálii se 9. ledna 1890 stává křesťankou a přijímá jméno Josefína a 8. prosince 1896 se zasvěcuje Bohu jako řeholnice.

Letos připadá 8. února na neděli. Chceme se připojit k modlitbám i činům, které budou směřovat k odstranění obchodu s lidmi. Papež František označuje obchod s lidmi za nejrozšířenější otroctví v 21. století, za zločin proti lidskosti, za ránu na těle současného lidstva. V prosinci 2014 došlo k podpisu *Deklarace náboženských představitelů proti modernímu otroctví*, jejímiž signatáři jsou kromě katolické církve také zástupci pravoslavných křesťanů a anglikánů, hinduistů, buddhistů, židů a muslimů. Uvádíme text deklarace, který je převzatý z webových stránek vatikánského radia (<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=21164>):

„My signatáři jsme se zde dnes shromáždili k této historické iniciativě mající inspirovat duchovní a praktické konání všech náboženství světa a lidí dobré vůle, aby bylo do roku 2020 odstraněno moderní otroctví. V očích Božích je každá lidská bytost – ať dívka či chlapec, žena či muž – svobodnou osobou, jíž je určeno žít v rovnosti a bratrství pro dobro všech.

Různé formy moderního otroctví jako je obchod s lidskými bytostmi, nucené práce a prostituce, obchod s lidskými orgány a jakákoli praktika popírající základní pojmy rovnosti, svobody a stejné důstojnosti každé lidské bytosti, musejí být považovány za zločin proti lidskosti. Tady a dnes přijímáme společný závazek učinit uvnitř našich věřících obcí i mimo ně vše, co lze, aby se dostalo svobody tomu, kdo je obětí otroctví nebo obchodu s lidmi, a byla mu vrácena naděje v budoucnost. Dnes máme možnost, vědomí, moudrost, nové prostředky i technologie potřebné k dosažení tohoto lidského a morálního cíle.“

Na webových stránkách vatikánského radia je možné najít řadu souvisejících zpráv, které ukazují, jak je obchodování s lidmi rozšířené a velmi výnosné, ale také co podnikají misionáři pro prevenci a záchranu obětí apod. (např. zprávy z 12. 12. 2013, 5. 4. 2014, 10. 4. 2014, 12. 4. 2014, 21. 5. 2014). Podle Mezinárodní organizace práce je obětí této kriminality 2,4 milionů lidí na celém světě a zločinci na nich každoročně inkasují 32 miliard dolarů.

V této souvislosti je potřeba připomenout také poselství papeže Františka k letošnímu Světovému dni míru, kde např. v závěrečné části, poté co připomněl život sv. Josefy Bakhity, píše:

„S takovouto perspektivou si přeji vyzvat všechny, aby každý podle své úlohy a specifické zodpovědnosti vykonával skutky bratrství vůči těm, kdo jsou drženi ve stavu zotročení. Ptejte se jako společenství nebo jako jednotlivci, cítíme-li nějakou výzvu, když se během svého všedního dne setkáme nebo máme co do činění s lidmi, kteří mohou být obětí obchodu s lidskými bytostmi, anebo když se rozhodujeme o nákupu výrobků, které by mohly reálně pocházet z vykořisťování druhých lidí. Někteří z nás, buď z lhostejnosti, nebo proto, že jsou omezeni každodenními starostmi či ekonomickými důvody, zavřou oči. Jiní se však rozhodnou vykonat něco pozitivního a zapojí se do občanských sdružení nebo budou konat malé každodenní skutky – které mají velkou hodnotu! – jako je prohodit pár slov, popřát „dobrý den“ nebo se usmát. Nic nás to nestojí, ale může to dodat naději, otevřít cestu a změnit život člověku, jenž žije v utajení, a také to změní i náš život ve vztahu k této skutečnosti.

Musíme si přiznat, že se ocitáme před celosvětovým jevem, který přesahuje schopnosti jediného společenství nebo státu. Pro jeho odstranění je třeba se zmobilizovat v dimenzích, srovnatelných se samotným takovýmto jevem. Z tohoto důvodu naléhavě vyzývám všechny muže a ženy dobré vůle a všechny, kdo – i na úrovni těch nejvyšších institucí – jsou blízkými nebo vzdálenými svědky této rány, již je současné otroctví, aby se nestávali spoluvinnými za toto zlo a neodvraceli svůj zrak od utrpení bratří a sester v lidstvu, zbavovaných své svobody a důstojnosti, ale aby měli odvahu dotýkat se těla trpícího Krista (*Evangelii gaudium*, 24; 270). On se zviditelňuje skrze bezpočetné tváře těch, které sám nazývá „těmito mými nejmenšími bratry“ (*Mt 25,40.45*).

Víme, že Bůh se bude každého z nás ptát: „Co jsi udělal svému bratru?“ (srov. *Gen 4,9-10*) Globalizace lhostejnosti, která dnes zatěžuje životy tolika sester a bratří, vyžaduje od nás všech, abychom vytvářeli globalizaci solidarity a bratrství, která jim může navrátit naději a pomoci k tomu, aby se odvážně znovu vydali na cestu, vedoucí skrze problémy naší doby, a získali nové perspektivy, jež má v sobě Bůh a které vkládá do našich rukou.“

Jako první krok k uposlechnutí naléhavé papežovy výzvy chceme být neodbytní v modlitbě a přednést Bohu své prosby za tyto trpící lidi i za ty, kteří toto zlo páchají. Proto nabízíme několik přímluv, které je možné zařadit do společné či soukromé modlitby, a to nejen 8. února. V rámci přípravy na Národní eucharistický kongres bude jistě možné věnovat patřičnou pozornost těmto skutečnostem, např. v tématech eucharistie a společenství, eucharistie a solidarita, eucharistie a evangelizace.